Recensie: Dune part two ****

Kinepolis Antwerpen
vrijdag 1 maart 2024

foto © Niko Tavernise

Recensie:
Dé blockbuster waar we sinds de zomer van 2023 op gewacht hebben. Dat is Dune part two van Denis Villeneuve naar de gelijknamige romanreeks van Frank Herbert. Het goede nieuws is dat ie delivert. In tegenstelling tot onze buurman keken we namelijk geen seconde op onze klok gedurende 165 minuten. De spanningsboog zit dus goed. Dat komt omdat Dune part two bijzonder veel is: een sci-fi film bovenal, maar hij bevat ook elementen van de klassieke oorlogsfilm (met 1 op 1-gevechten maar ook verwijzingen naar het fascisme (in zwart-wit) en fundamentalisme), Bijbelse taferelen, verwijzingen naar The Lion King en Frozen als je wil, de klassieke (romantische) driehoeksverhouding en de psychologische film (tevens in zwart-wit). Las het eerste deel als een behoorlijk lang uitgevallen expositie om de personages te introduceren en de krijtlijnen van het verhaal uit te tekenen, dan kan dit vervolg datgene leveren waar je als filmfan in de eerste prent wat op je honger bleef zitten: straffe storytelling en dit ook verdiepen. Zo zien we niet alleen het conflict tussen de verschillende huizen escaleren, de kijker wordt er ook fijntjes aan herinnerd dat er een verschil is tussen wat er zich op het veld afspeelt, en wie er tot dan de échte leiding in handen heeft. Zo vallen de vrouwen van de Bene Gesserit niet te onderschatten omdat zij de werkelijke sociale, religieuze en politieke touwtjes in handen lijken te hebben door de verschillende actoren/partijen in het verhaal te beïnvloeden of op zijn minst te controleren.

Stelden we in het eerste deel van Dune al enkele verwijzingen naar de Bijbel vast, dan is dat in Dune part two niet anders. Paul Atreides (Timothée Chalamet) wordt als de Verlosser aanzien, heeft visioenen en worstelt met de gedachte dat ie daarin steeds verantwoordelijk geacht wordt voor miljoenen doden. Op het einde van Dune part two staan we overigens aan de vooravond van een Heilige Oorlog omdat niet iedereen Paul erkent als nieuwe leider. Het is Lady Jessica (Rebecca Ferguson), de concubine van Pauls overleden vader en zijn Bene Gesserit moeder die het woord verspreidt onder de Vrijmannen dat Paul de Verlosser is waardoor er een (blinde) vereringscultus rond hem ontstaat. Alle tekenen, wonderen (of toevalligheden zo je wil) wijzen er voor de gelovigen op dat hij het inderdaad ook is. Hij mag zelfs een bijnaam kiezen: Muad'Dib, wat zo veel betekent als woestijnmuis maar ook 'Hij die de weg wijst'. Ook Chani (Zendaya) heeft een eigen intieme bijnaam: Sihaya wat zo veel betekent als woestijnlente.
Verder zijn er verwijzingen naar Maria, in Lady Jessica, wordt Paul meermaals op de proef gesteld om zich te bewijzen, en wordt hij daarbij onder andere (net als Jezus) alleen de woestijn ingestuurd. In het geval van Jezus verbleef ie er 40 dagen, in Dune part two voelt die 'even tot zich zelf komen'-scène wel heel erg

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

fragmentarisch aan. Zou Villeneuve hier (veel) geknipt hebben?
Tenslotte wordt Paul ook nog door een traan van de woestijnlente terug tot leven gewekt. Een dode die herrijst dus. Ook dat zie je terug in de Bijbel. We zijn trouwens niet helemaal zeker, misschien dat een lezer dat ons kan bevestigen of ontkennen, maar vooraan Dune part two lijken we ook een verwijzing naar het eerste kruiswoord van Jezus (bij zijn kruisiging) te hebben gehoord: 'Vergeef het hen, want ze weten niet wat ze doen.'
Het is Chani, Zendaya die bijna constant een erg gefocuste, ernstige, ja zelfs kwade blik toont, die aanvoelt dat de verandering die op til staat en plaatsvindt niet alleen haar relatie met Paul lastig maakt maar ook haaks staat op hoe Vrijmannen naar het leven kijken, als gelijken onder elkaar. Dat clasht met de rest van de film waar het draait om macht, politieke, religieuze en sociale en er verschillende belangen en bloedlijnen (althans zo lijkt het toch) in het spel zijn.
Na het bekijken van Dune part two stelden wij ons de vraag wat we zouden doen mochten we ooit voor het dilemma komen te staan: Chani (Zendaya) of Prinses Irulan (Florence Pugh) als polygamie geen optie blijkt omdat beide vrouwen voor totaal verschillende waarden staan. Kies je voor de liefde (de gewone vrouw) aan de ene kant, voor iemand die je gered heeft, of voor de macht, een soort menselijke trofee/statussymbool die je pas bekomen macht bevestigt en kan consolideren naar de buitenwereld toe zodat die alvast niet in vraag gesteld zou mogen worden wat net mee de aanleiding zal vormen voor een Heilige Oorlog.
< Bert Hertogs >

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.